

БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА МИКРОПРЕДПРИЯТИЯТА

София 1000, бул. „Ал. Дондуков“ № 11, ет. 2
тел./факс 987 13 14/ 987 33 05; www.bam-bg.org, e-mail: office@bam-bg.org

Изх. № 77/ 18.09.2015 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	КП-506-01-10
дата	25.09.2015 г.

ДО

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОМИСИЯ ПО ПРАВНИТЕ ВЪПРОСИ

ЧРЕЗ КОМИСИЯ ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ

Уважаеми дами и господа народни представители,

Приложено Ви изпращам Становище на Българска асоциация на микропредприятията относно предложението за законопроект на нов Закон за обществените поръчки 502-01-69 от 12/08/2015 г.

Моля чрез Вашата комисия да достигнат нашите съображения и забележки до вносителите и по тяхна преценка ги отразят, като се вземе предвид, че в настоящият програмен период се обръща изключително важно значение на МСП.

Председател на Управителния съвет на
Българска асоциация на микропредприятията:
инж. Петър Стоянов

СТАНОВИЩЕ

от Българска асоциация на микропредприятията
относно предлагания законопроект за обществени поръчки

1. По основаниято:

Безспорен е фактът, че действащият в момента ЗОП, приет през 2004 г и многократно поправян, вече не отговаря на съвременните изисквания и допуска редица деформации при избора на изпълнители. Ние одобряваме и приветстваме създаването на изцяло нов закон, както се предлага. Имаме известни притеснения относно някои постановки, залегнали в текстовете на проекта за ЗОП, които ще опишем накратко.

2. По вида на закона:

При внимателен прочит се вижда, че една част се оставя за регламентиране с допълнителни поднормативни уредби, което носи риск от разминаване на целите, които се поставят със закона при недобросъвестни възложители/изпълнители. Разделянето на два типа възложители също го адмирираме.

3. По съдържанието:

- Чл.12 (1) т.1 – касаеща обществените поръчки за запазените лица. Ние не сме против тази точка, но искаме да се вмени строг контрол за работата на тези лица при изпълнението на поръчката, защото в момента те често се явяват „прекупвачи“;
- Чл.21 (6) – касаеща разделянето на обществена поръчка с до 20% от общата прогнозна стойност. Според нас има вероятност тази част от до 20% да попадне в по нисък праг на възлагане и да се възложи по един начин, а останалата част да се възложи по друг начин с по висок праг;
- Чл.47 (3) – касаеща необходимите декларации при кандидатстване. Практика е да се изисква декларация от възложителя, че не се дължат данъци към него, което според нас е безсмислено, тъй като тази информация я има в счетоводството на възложителя;
- Чл.61 (1) т.3 – касаеща поставяне на условие за положителна ефективност. Ако тази ефективност се изисква да е неразумно голяма, тогава на нея ще отговорят само големите играчи на пазара;
- Чл.62 (1) т.2 – касаеща публикуването на годишните финансови отчети. Според нас това е публична информация и я има в Агенцията по вписванията;
- Чл.65 (1) – касаеща използването на капацитета на трети лица. Това според нас би създавало условия за неравнопоставеност и предварително решение, кой да спечели дадена обществена поръчка. Пример: Днес се регистрира ООД (на наши

хора), то няма капацитет и прибягва до този член, кандидатства и печели поръчката;

- Чл.70 (2) т.1 – касаеща най-ниска цена. На представянето беше казано, че приоритетно ще се отваря пликът с цените и ще се сравняват после другите показатели, технически условия и условията за подбор Чл.104(2). Не ни е ясен този механизъм и как ще се подхожда да се отваря подборния плик и пликът с техническото предложение в последствие, и ако цената е най-ниска ще има време да се допълва или сменява съдържание на пликите, практика до момента само, че с плик „цена“;
- Чл.90 (1) т.2 – касаеща електронния търг за оптимално съотношение и най-нисък разход. Ние смятаме, че няма да сме конкурентоспособни с тези участници, които имат минимални разходи т.е: т. н. „гаражни търговци“ или тези с разнородна дейност, в която се размиват разходите и нараства ефективността;
- Чл.102 (1) – касаеща търговска тайна на кандидата. Постоянна практика е възложителят да не обявява как е оценил печелившата кандидатура, позовавайки се на търговска тайна. Това сега е регламентирано в чл.102(2) – дано да се изпълнява;
- Чл.116 (2) – касаеща промяна цената на договора. Според нас да отпадне (това води до кандидатстване с нереалистично ниски цени) или да се намали до 10 % вместо 50 %.

**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № КП-506-01-9
дата 18.08.2015

Изх. № 391/17.09.2015 г.

**ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ ПРИ 43-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ**

СТАНОВИЩЕ

**на Асоциация на индустриалния капитал в България
по проект на Закона за обществените поръчки, № 502-01-69, внесен от
Министерския съвет на 12 август 2015 г.**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

В настоящото писмо Асоциация на индустриалния капитал в България представя конкретни бележки и предложения по проекта на Закона за обществените поръчки, № 502-01-69, внесен от Министерския съвет на 12 август 2015 г.

Подкрепяме като цяло предложението проект на нов Закон за обществените поръчки. Същият е съобразен изцяло с чл. 11, ал. 1 от Закона за нормативните актове, тъй като промените спрямо действащия закон са многобройни и важни.

С оглед на по-доброто практическо приложение на закона правим следните бележки и предложения по него:

1. По чл. 40, ал. 2

Считаме за неправилно формулиран предлаганият срок за отговор на зададени от заинтересовани лица въпроси по процедурни документации към възложители. Предложената норма, определяща срока за отговор, е „не по-късно от 6 дни преди срока за получаване на заявления за участие и/или оферти“. Това може да бъде единствено краен (последен) срок за отговор по зададен/и въпрос/и, фактически липсва изчерпателна регламентация на срока за отговор. Това би създавало значителни проблеми при подготовката на офертите. На практика всички възложители ще се възползват от цитирания текст и независимо кога е зададен въпрос, те ще отговорят 6 дни преди срока за получаване на заявленията/офертите.

Предлагаме срокът за отговор на зададени въпроси да е до 3 (три) работни дни от получаване на въпроса, но не по-късно от 10 (десет) работни преди срока за подаване на заявления за участие и/или оферти.

2. По чл. 70

Отчитаме като отстъпление (връщане към предходна редакция) възстановяването на срока за завършване (чл. 70, ал. 4, т. 3) като критерий за оценка, още повече, че съгласно чл. 72, обосновка вече ще се изисква само при наличие на предложение, което е с повече от 20 на сто по-благоприятно единствено по отношение цената/разходите в офертата на участниците. Т.е. един нереално къс срок (което беше практика преди отпадането на срока като критерий за оценка) ще носи максимум точки, а ЗОП не предвижда възможност за санкциониране на такъв участник.

Поради това **предлагаме** в чл. 70, ал. 4, т. 3 да се заличат думите: „или срок за завършване“, или алтернативно да се ограничи приложното поле на срока, като същият се изключи като критерий за оценка при дейности като строителството и инженеринга (проектиране и строителство).

3. По чл.72, ал.1

Не е отчетена възможността за наличие на само две оферти, което е много често срещано явление. В такъв случай определя ли се средна стойност и как ще се извърши това? Трябва ли Възложителят (в тази хипотеза) автоматично да избере офертата с по-ниската цена, без да може да приложи метод за сравнение?

Предлагаме чл.72 (1) да се добави ново изречение второ със следната редакция:

„При наличие на две оферти средната стойност се изчислява като средноаритметично между тях и ако предложението в офертата на единия участник, свързано с цена или разходи, което подлежи на оценяване, е с повече от 20 на сто по-благоприятно от предложението на другия, в 5-дневен срок от получаване на искането участникът представя писмена обосновка за начина на неговото образуване“.

4. По чл. 74

Предвижданият минимален срок за подготовка на офертата при открита процедура от 35 дни (който от своя страна може да бъде намален до 15 дни, което е изключено за открита процедура, която може да възлиза на стотици милиони левове) е абсолютно неприемлив. Досегашната практика показва, че има ли посочен минимален срок, както и възможност за неговото намаляване, възложителите винаги се възползват от него. Това лишава участниците от време за пълноценно запознаване и проучване на всички обстоятелства, свързани с конкретната процедура, както и от време за подготовка на обстойна, обхватна и компетентна техническа част на офертата, което е от огромно значение не само при класирането на офертите, а и при бъдещото изпълнение на обектите. Също така с нереално кратки срокове се препятства възможността за участие на по-широк кръг лица, а с това и реалната конкуренция.

Поради посочените причини **предлагаме** да се запази настоящият срок от 52 дни или алтернативно - да се предвиди такъв срок, когато предметът на поръчката е строителство или инженеринг (проектиране и строителство).

5. По чл. 103

Считаме за целесъобразно и полезно за осъществяването на обществените поръчки у нас да се предвидят срокове за работата на комисиите, назначавани от възложителите за разглеждане, оценка и класиране на офертите. Практиката показва, че

в редица случаи разглеждането се бави с месеци – 6, 7 и повече месеци, от подаването на офертите, изтича срокът на валидност на офертите и на гаранциите за участие, не рядко и на валидността на някои от подадените документи (застраховки, сертификати и др.). Възложителите искат удължаване на валидността на офертите и на банковите гаранции, понякога до два, три пъти. Това води до дългосрочно блокиране на средства на участниците и като цяло до нарушаване на организацията им на работа.

Поради това **предлагаме:**

а) да се предвидят в Закона максимални срокове за отделните етапи от работата на комисиите:

- За разглеждане, констатации и съставяне на Протокол № 1 (евентуално № 2 и № 3, в зависимост от тежестта на процедурата) – Плик № 1 „Документи за подбор“ – до 30 (40) дни;
- За разглеждане, констатации и оценка на техническата оферта – Плик № 2 „Предложение за изпълнение на поръчката“ – до 20 (30) дни;
- За разглеждане, констатации и оценка на ценовата оферта – Плик № 3 „Предлагана цена“ – до 10 дни;

б) при неспазване на тези срокове, да се предвидят санкции за членовете на комисиите;

в) в закона да има изрична забрана за комисиите да изискват допълнителни документи от някой от участниците в процедурата, след приключване на Протокола/ите към Плик № 1. Това поставя участниците в крайно неравностойно положение. (Пример – председател на комисия пуска 20 дни след крайния срок за внасяне от участниците в процедурата на допълнителни документи в съответствие с констатациите на комисията в Протокол № 1 „Допълнение към Протокол № 1“, в което „допълнение“ пише, че по-късно е констатирана липса на документи от даден участник и му се дава срок да отстрани пропуските в офертата си. Очевидно е, че този участник всъщност е разполагал не с 5-те дни, с които са разполагали другите участници, а с 5+20+5, всъщност с 30 дни). Това трябва да се уреди с императивна забранителна норма, за да не се допуска комисията да фаворизира отделен участник за сметка на друг.

6. По чл. 106, ал. 3

Предлагаме докладът на комисията да подлежи на задължително публикуване в Профила на купувача на съответния възложител, за да може да се проследи какви промени в него ще настъпят по искане на възложителя. В противен случай може да се създадат предпоставки за намеса в работата на комисиите от страна на възложители, с корекции в желана от тях насока и не на последно място – за корупция.

7. По чл. 246 и следващи от Част осма „Административно-наказателни разпоредби“, във връзка с чл.110, ал.1, т.5, т.7 и т.9

Множество процедури, в т.ч. и финансирани със средства от еврофондовете, се провалят поради непрофесионално и некомпетентно направени процедурни документации. За съжаление в повечето случаи те са проверени и им е даден път от Агенцията за обществени поръчки.

Предлагаме да се предвидят санкции за възложители, които определят нереалистично ниска прогнозна стойност на обществена поръчка, както и утвърждават напълно некачествена и грешна документация, в които случаи се стига до прекратяване на процедурите. (Примери: Възложител определя прогнозна стойност 7 000 000 лв. Всички подадени оферти са на стойност над 16 000 000 лв. Това говори единствено за

пълна некомпетентност на Възложителя; процедурата е прекратена, но е загубено твърде много време, задържани са пари на участниците под формата на гаранции за участие. Друг възложител не прави разлика между локална пречиствателна станция за отпадни води и пречиствателна станция за питейни води, записва, че има ОВОС (при липса на такъв), записва, че има количествена сметка (при липса на такава) и т.н. Зададени са 10-15 страници въпроси. Процедурата е прекратена, макар че е минала през АОП.)

Приемане на предложението ни налагане на санкции би имало дисциплиниращ ефект върху възложителите за изготвяне на по-качествена и професионално подготвена документация и би предотвратило загубата на средства по еврофондовете.

В тази връзка е уместно да се предвидят санкции и за АОП при утвърждаване на документации, които впоследствие се оказват негодни и процедурите се прекратяват на основание чл. 110, ал.1, т. 5 и т. 9.

8. По чл.195

Предлагаме да се предвиди самостоятелна възможност за обжалване не само на решения по процедурите, а и на решения на възложителя, основани на некоректни и/или неверни отговори по чл. 40, ал. 2, влизащи в противоречие с процедурната документация. В практиката това е сериозен проблем, с който се сблъскват участниците в процедурите. Считаме, че не е необходимо да се стигне до класиране и едва на този етап да се обжалва, поради изложената причина и да се прекрати процедурата, каквито случаи има. Това означава загуба и на време и на средства, а като допълнителен резултат изпълнението на потребни за обществото дейности и/или услуги се отлага във времето.

Систематичното място на такова допълнение в е чл. 195, ал. 1, е като нова т. 2, като настоящите последващи се преименуват съответно.

С УВАЖЕНИЕ,

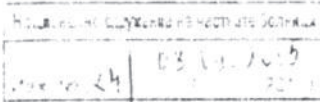
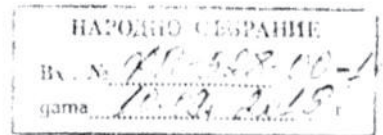

ВАСИЛ ВЕЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА
АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В
БЪЛГАРИЯ

НАЦИОНАЛНО СЪДРУЖЕНИЕ НА ЧАСТНИТЕ БОЛНИЦИ
в България

София, бул. Тодор Аг. Денков № 115А, ет. 3, оф. 18
т. 024034359 ф. 024034220 www.privatehospitals.bg

ДО
ПРАВНА КОМИСИЯ НА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТАНОВИЩЕ

ПО ПРОЕКТ НА ЗАКОНА ЗА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ПОРЪЧКИ

От: Сдружение „Национално сдружение на частните болници“, регистрирано по ФД № 191/2013 г. в СГС, със седалище гр. София, район „Оборище“, бул. „Княз Ал. Дондуков“ 115А, ет. 3, оф. 18, телефон 024034359, факс 024034220, Email: zlpashova@abv.bg

Сдружение „Национално сдружение на частните болници“ е регистрирано като юридическо лице с нестопанска цел в обществена полза, което съгласно Устава има за свои основни цели:

1. Облекчаване достъпа на пациентите до качествена медицинска помощ;
2. Създаване на условия за подобряване на медицинското обслужване и квалификацията на лекарите чрез участие на сдружението във формите на следдипломно медицинско обучение;
3. Обединяване и подпомагане на членуващите в сдружението болници;
4. Защита на честната конкуренция между лечебните заведения и противодействие на всички практики за нарушаването ѝ;
5. Защита на неприкосновеността на частната собственост и противодействие на всички опити за дискредитирането ѝ;
6. Развитие на подходящи условия и среда за възникване на нови частни лечебни заведения и функциониране на съществуващите, в това число и посредством насърчаване приватизацията на лечебни заведения – държавна или общинска собственост;
7. Участие с предложения, становища, декларации, протести при формирането на националната здравна политика и преговорния процес по сключване на НРД;
8. Насърчаване и отстояване реалното участие на болниците в преговорния процес по сключване на НРД;
9. Изграждане на национален пазар на медицинските услуги, при защита на социално слабите членове на обществото;
10. Насърчаване и отстояване еднаквия достъп на лечебните заведения до публично финансиране, в т.ч. от европейските фондове и програми.

Предмет на дейност на сдружението е защита на интересите на частните болници, подобряване на здравното обслужване на гражданите, създаване на условия за честна конкуренция и развитие на пазара на медицинските услуги.

Средствата за постигане на целите на сдружението са въздействие и граждански контрол върху дейността на администрацията; анализ и изготвяне на предложения за промени в нормативната уредба; Предприемане на правни действия, в т.ч. завеждане и водене на дела пред национални и международни юрисдикции.

Това обуславя нашия правен интерес от настоящия законопроект.

Законът за обществените поръчки е един от ключовите икономически закони. В него наред с процедурите, обектите и контролът, се регламентира и кръгът от възложители в областта на строителството, доставките и услугите.

В проекта на ЗОП е въведено понятието „възложители на обществени поръчки“, които са публични и секторни. Това понятие би трябвало да съответства на понятието „възлагащи органи“ използвано в **ДИРЕКТИВА 2014/24/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки (Член 2, Определения, т. 1.)**, (по-нататък „ДИРЕКТИВАТА“), отменяща **Директива 2004/18/ЕО** и означаващо „държавните, регионалните или местните органи, публичноправните организации или сдружения от един или няколко държавни, регионални или местни органа или от една или няколко публичноправни организации“.

При внимателната съпоставка на двете понятия („възложители на обществени поръчки“ и „възлагащи органи“) обаче се разбира, че използваното в проекта на ЗОП понятие „възложители на обществени поръчки“ (в частта за публичните възложители) се отнася **както до държавни, регионални и местни органи**, каквито президентът на Република България, председателят на Народното събрание, министър-председателят, министрите, омбудсманът на Република България и други безспорно са, **така и до представляващите публичноправните организации и представляващите** лечебни заведения - търговски дружества, на които повече от 50 на сто от приходите за предходната година са от държавния и/или общинския бюджет, и/или бюджета на Националната здравноосигурителна каса, които представляващи нито сами по себе си са държавни, регионални или местни органи, нито представляват такива органи.

(Прави впечатление обаче, че в ПРИЛОЖЕНИЕ I «ОРГАНИ НА ЦЕНТРАЛНАТА ВЛАСТ» на ДИРЕКТИВА 2014/24/ЕС в раздела БЪЛГАРИЯ са посочени не тези органи, а ведомствата, които те оглавяват.

Прави също така впечатление, че терминът 'sub-central contracting authorities' на ДИРЕКТИВАТА е въведен като „нецентрални възлагащи органи“ в проекта за ЗОП, вместо по-правилния според нас термин „подцентрални възлагащи органи“. При това преведеното като «органи» понятие на ДИРЕКТИВАТА „authorities“ категорично означава власт, делегирана от държавата, т.е. и трите термина на ДИРЕКТИВАТА:

'contracting authorities', 'central government authorities', 'sub-central contracting authorities' се отнасят единствено и само до органите на държавната власт – централни, регионални и местни или до организации, които държавните, регионални и местни органи финансират или управляват и до нищо друго. А за да се посочи изрично изключението, което е възлагащ орган, и не е държавен такъв, но действа съгласно разпоредбите на публичното право, е въведено понятието 'bodies governed by public law', чийто най-точен превод би следвало да е „юридически лица, управлявани съгласно публичното право“ (публичноправни организации).

Терминът „нецентрални възлагащи органи“ внася известно двусмислие при транспонирането на ДИРЕКТИВАТА, понеже може да се тълкува и като органи, които не са подчинени, не са регионални или местни органи на централните такива. А с определянето на „нецентралните възлагащи органи“ като „всички възлагащи органи, които не са органи на централната власт“ се отваря възможността, каквато в ДИРЕКТИВАТА липсва, като възлагащи органи да се включват и организации, които не са измежду посочените органи или публичноправни организации. Такъв е случаят, при това единствен, с разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 17 от проекта на ЗОП.)

Възникват въпросите:

1. Защо като възложители в чл. 5, ал. 2, т. 17 от проекта на ЗОП са посочени представляващите публичноправни организации и лечебни заведения – търговски дружества (отговарящи на определени условия), след като тези представляващи сами по себе си не са нито държавни, регионални и местни органи, нито публичноправни организации, каквито трябва да бъдат възложителите според ДИРЕКТИВАТА?

2. Какво по-конкретно е основанието (освен ако не така да се заобиколят разпоредбите на **ДИРЕКТИВА 2014/24/ЕС**) като възложители да се определят представляващите търговски дружества (а оттам косвено и самите дружества), при положение че тези дружества не попадат в обхвата на възложителите според ДИРЕКТИВАТА?

Свършено ясно е, че лечебните заведения – търговски дружества не са нито държавни, регионални и местни органи, нито публичноправни организации и като организации, които действат в нормални пазарни условия, стремят се да реализират печалба и понасят загубите в резултат от извършването на дейността си, не могат да се третира законодателно като „възлагащи органи“ без това да влиза в противоречие със смисъла на определенията на Директива 2014/24/ЕС от 2014 г. и на многобройните решения по този въпрос на Съда на Европейския съюз.

(В преамбюла на Директива 2014/24/ЕС от 2014 г. и по-специално в съображение 10, много ясно е казано, че: „Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз, като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 и членове 62 и 114 от него, като взеха предвид предложението на

Европейската комисия, след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти, като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет, като взеха предвид становището на Комитета на регионите, в съответствие с обикновената законодателна процедура, като имат предвид, че: „(10) Понятието „възлагащи органи“, и по-специално „публичноправни организации“, е многократно разглеждано в съдебната практика на Съда на Европейския съюз. За да се поясни, че обхватът на настоящата директива по отношение на лицата (*ratione personae*) следва да остане непроменен, е целесъобразно да се запазят определенията, въз основа на които Съдът се е произнесъл, и да се включат някои пояснения от съдебната практика като средство за разбиране на самите определения, без да се цели изменение на разбирането на понятието, разработено в съдебната практика. За целта следва да се поясни, че организация, която действа в нормални пазарни условия, стреми се да реализира печалба и понася загубите в резултат от извършването на дейността си, не следва да се счита за „публичноправна организация“, тъй като нуждите от общ икономически интерес, за задоволяването на които е създадена или има задача да задоволява, имат промишлен или търговски характер.“ BGL 94/66 Официален вестник на Европейския съюз 28.3.2014 г.)

Тогава остава единствено основанието, както е посочено в чл. 5, ал. 2, т. 17, да е в начина на финансиране – представляващите лечебни заведения - търговски дружества стават „възложители на обществени поръчки“, когато „повече от 50 на сто от приходите за предходната година“ на представляваните от тях търговски дружества „са от държавния и/или общинския бюджет, и/или бюджета на Националната здравноосигурителна каса“.

(На първо място трябва да се отбележи, че посочените тук приходи на въпросните търговски дружества са от търговска дейност – продажба на медицински услуги, а не са бюджетни приходи. Широко разпространения медиен термин „бюджети на болниците“, имащ предвид плащанията за извършена дейност от страна на НЗОК, заблуждава години наред обществеността, че едва ли не болниците имат някакви предварително определени бюджети, с които разполагат, които им се полагат, подобно на бюджетните предприятия. Истината е съвсем друга – не само болниците, а лечебните заведения въобще получават плащания от НЗОК само за извършена, проверена и фактурирана дейност и то по предварително определени от НЗОК фиксирани цени и то само след извършването на дейността. Няма ли дейност, няма и плащане.

Интересно е обаче, че се говори само за „бюджети на болниците“, но не и на другите видове лечебни заведения, които също участват в извършването на дейност в полза на ЗЗОЛ и на които НЗОК плаща на абсолютно същия принцип.

На второ място финансирането на самата Националната здравноосигурителна каса действително става със средства, събирани от осигурители и потребители на медицински услуги, съгласно нормативен акт, както допуска § 2. т. 38 на

Допълнителни разпоредби на проекта за ЗОП. Плащанията от нейна страна към изпълнителите на медицинска и дентална помощ обаче, не са плащания от държавен, регионален или местен орган, какъвто НЗОК не е, нито са бюджетни трансфери, нито са „финансиране“ в смисъла на финансирането на публичноправните организации по § 2, т. 38 на Допълнителни разпоредби на проекта за ЗОП, а са плащания на класически търговски принцип. Плащанията и от страна на лечебното заведение към неговите доставчици също нямат нищо общо с бюджетното финансиране – то се извършва с пари, получени от стопанска дейност – продажба на медицински услуги. В този аспект включването на изискването повече от 50 на сто от приходите за предходната година на лечебните заведения – търговски дружества да са от бюджета на Националната здравноосигурителна каса“ като условие за възлагане на обществени поръчки не отговаря на смисъла на закона и не допринася с нищо за постигане на целите му – осигуряване на икономичност, ефективност и ефикасност при разходването на публичните средства.)

Ако това основание (макар и разширяващо понятията и приложното поле на Директивата) донякъде е приложимо за лечебните заведения - търговски дружества с преобладаващо държавно, общинско или смесено участие, доколкото те могат частично или изцяло да се финансират от държавни, регионални или местни органи; или са обект на управленски контрол от страна на тези органи; или имат административен, управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от тези органи или иначе казано – доколкото някои от техните признаци съвпадат с признаците на възлагащ орган (макар и самите тези търговски дружества да не са нито публичноправни организации нито държавни, регионални или местни органи), то това не може да бъде отнесено до лечебно заведение, което е със 100 % частен капитал.

В предложения текст на проект на ЗОП не се прави разграничение между лечебните заведения по този признак. В приложените към проекта на Закона мотиви липсва обосновка кое налага всички лечебни заведения, без оглед на собствеността им да са задължени субекти – публични възложители. Поставянето на знак за равенство пред всички лечебни заведения без да се отчитат посочените по-горе различия и определянето им като част от кръга на публичните възложители, е в противоречие с разпоредбите ДИРЕКТИВА 2014/24/ЕС. Това, че вносителят – Министерски съвет вече не определя лечебните заведения – търговски дружества като „публичноправна организация“, а като „публични възложители“ не го освобождава от задължението да спазва приложното поле на Европейската директива и да я транспонира правилно.

Така предложени, разпоредбите на новия ЗОП не спомагат за намаляване на административната тежест и няма да допринесат за постигане на два от общо четирите посочени в мотивите към проекта „очаквани ефекти“ от приемането на Закона: 1. Няма да е налице съответствие на националното с европейското законодателство; и 2. Няма да е налице снижаване на риска от корупция и злоупотреби с публични средства при възлагане на обществени поръчки.

Напротив – по-вероятните ефекти от приемането на закона в този му вид за частните лечебни заведения биха били следните: 1. допълнителни средства за организиране и провеждане на процедурите; 2. допълнителен човешки ресурс; 3. допълнителна административна и финансова тежест.

Ще отбележим, че срещу неправилното транспониране на предходната Директива 2004/18/ЕО, отнасящо се до включването на търговски дружества - лечебни заведения за болнична помощ, които са 100% частна собственост, в обхвата на понятието „публичноправна организация“, а от там и определянето им като „възлагащи органи“ по смисъла на сега действащия ЗОП, което води до противоречие между Европейска Директива и националното законодателство, има вече подадени жалби до Европейската Комисия и се очаква нейното решение.

Съдът на ЕС многократно е постановявал решения и определения в този смисъл. Според едно от тези определения (3/2005 на Съда на ЕС) една Директива е некоректна, ако тя не съответства на оригиналната, ... „дори, ако целта е била постигната за по-голямата част от предложените изменения, Съдът отбелязва, че по няколко точки транспонираната Директива показва липса на кохерентност (еднаквост), по специално поради факта:

- използване на термини или дефиниции различни от тези фигуриращи в Директивата, при това без никакво основание
- на непълно транспониране на някои разпоредения
- на погрешно транспониране на Директивата
- на въвеждане на термини или елементи, които не са предвидени в Директивата
- на транспониране извършено без да се взема предвид същностния контекст
- на противоречия в самата транспонирана Директива.”

Ако Държава членка не приеме съвместимо законодателство, Европейската Комисия може да инициира наказателни мерки срещу нея.

За да се избегнат неблагоприятните последици от неправилното транспониране за евентуалните субекти на закона, за обществото като цяло, както и за Република България като страна по Договора за функциониране на Европейския съюз, предлагаме следните редакции на текстовете в проекта за ЗОП:

1. Навсякъде в текста на законопроекта като „възложители на обществени поръчки“ да бъдат посочени самите органи, а не лицата, които ги представляват и управляват (административни ръководители, управители, председатели, изпълнителни директори, представляващи, други).
2. Чл. 5, ал. 2, т. 17 се изменя така:

17. търговски дружества, за които са изпълнени всички следващи условия:

Национално сдружение
на частните болници

булевард „Желязков“ № 115А, ет. 8, оф. 18
тел. 024034380 www.privatehospitals.bg

повече от 50 на сто от капитала на които е собственост на държавни, и/или регионални, и/или местни органи, и/или публичноправни организации;

обект са на управленски контрол от страна на тези органи; или имат административен, управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от държавните, регионалните или местните органи или от публичноправни организации.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Д-Р ЯВОР ДРЕНСКИ

